

DECIZIE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Galina Stratulat
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând recursul depus de Lilian Lungu,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de Lilian Lungu împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la
anularea actului administrativ

împotriva încheierii din 9 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de
Lilian Lungu împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea
actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2020, Lilian Lungu a înaintat în Curtea de Apel Chișinău
cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, prin
care a solicitat anularea hotărârii nr. 1-98/2019 din 27 septembrie 2019 a
Consiliului Superior al Procurorilor ca ilegală.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că la ședința Consiliului Superior al
Procurorilor, Procurorul General interimar a solicitat acordul Consiliului Superior
al Procurorilor în vederea suspendării sale din funcția de procuror în Procuratura
Anticorupție, Oficiul Sud în scopul asigurării ordinii stabilite de Codul de
procedură penală privind urmărirea penală și judecarea cauzei, în vederea evitării
folosirii funcției deținute pentru obstrucționarea procesului de administrare a
probelor.

A relatat că Consiliul Superior al Procurorilor a apreciat că demersul înaintat
este motivat, întrunește condițiile de procedură stabilite, fiind admis, cu eliberarea
acordului la suspendarea din funcție a procurorului Lilian Lungu.

Reclamantul a apreciat hotărârea nr. 1-98/2019 din 27 septembrie 2019 a
Consiliului Superior al Procurorilor ca fiind ilegală, prin aceasta fiindu-i vătămate
drepturile constituționale la muncă și la protecția muncii, dreptul la apărare și
prezumția nevinovăției protejate de art. 21, art. 26 și art. 43 din Constituție.

Totodată, a indicat că hotărârea adoptată este disproporționată în raport cu
scopul urmărit, nu conține motivele pe care se întemeiază, aprecierile reținute sunt
arbitrare, exprimate sub forma unor enunțuri generale, nedezvoltate, ce poartă
caracter declarativ și consideră că acestea nu pot constitui temei pentru eliberarea

acordului în vederea suspendării sale din funcția de procuror în Procuratura Anticorupție, Oficiul Sud.

A invocat că hotărârea contestată nu corespunde principiului legalității, proporționalității, motivării, încalcă dreptul reclamantului de a fi audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urma a fi emis, iar procedurile desfășurate nu întrunesc condițiile legale stipulate prin art. 21, art. 29, art. 31 și art. 94 din Codul administrativ, emiterea hotărârii fiind determinată de aprecieri eronate, potrivit cărora urmărirea penală ar fi fost începută în privința lui Lilian Lungu, pe când la momentul emiterii hotărârii contestate Lilian Lungu nu deținea statutul de bănuit, învinuit sau inculpat, iar suspendarea din funcție este o măsură de constrângere, care se aplică față de bănuit, învinuit, inculpat, astfel încât hotărârea nr. 1-98/2019 din 27 septembrie 2019 este contrară prevederilor art. 63, alin. (1), pct. 1), art. 197, alin. (1), pct. 3) Cod de procedură penală.

Faptul încălcării acestor prevederi este dovedit prin ordonanța de reținere din 15 noiembrie 2019 și procesul-verbal de reținere a lui Lilian Lungu din 16 noiembrie 2019, moment în care lui Lilian Lungu i s-a recunoscut calitatea procesuală de bănuit în procesul penal.

Reclamantul a susținut că hotărârea contestată nu este motivată, temeiul pe care s-a bazat la eliberarea acordului în vederea suspendării lui din funcția de procuror în Procuratura Anticorupție, Oficiul Sud, este iluzoriu, concluziile din hotărâre sunt întemeiate pe presupuneri, nu există probe pertinente, concludente și utile, care în ansamblul lor coroboratoare ar atesta necesitatea, rezonabilitatea emiterii acestui act administrativ individual, încălcând principiul contradictorialității, obligația asigurării participării neîngrădite la procedura administrativă a persoanei interesate, drepturile procedurale ale reclamantului la un proces echitabil, la apărare, implicit alte drepturi și garanții procesuale, necesare apărării sale, astfel încât pârâtul nu s-a conformat cerințelor prevăzute de punctele 6.4, 6.6 și 12.15 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 12-225/16 din 14 septembrie 2016, potrivit cărora agenda ședinței Consiliului este pregătită de către șeful aparatului Consiliului, în urma consultării președintelui Consiliului. Orice membru al Consiliului poate propune chestiuni pentru agenda ședinței cu cel puțin 3 zile lucrătoare până la ședință. Agenda ședinței se plasează pe pagina web oficială a Consiliului cu cel puțin 2 zile lucrătoare înainte de data desfășurării ședinței. Chestiunile ce nu suferă amânare se includ în agenda suplimentară, care, până la începutul ședinței Consiliului, se expediază prin e-mail membrilor Consiliului și se publică pe pagina web oficială a Consiliului. Secretariatul Consiliului transmite în termen de cel mult 2 zile lucrătoare copia de pe hotărârea Consiliului despre suspendarea din funcție a procurorului: [...] procurorului suspendat din funcție pentru informare.

A mai opinat că hotărârea contestată a fost emisă cu încălcarea procedurii prevăzute de lege, deoarece pârâtul a emis hotărârea fără a informa reclamantul despre dreptul său de intervenire în procedura administrativă și fără a audia persoana vizată pe marginea presupuselor fapte imputate până la eliberarea în privința acestuia a acordului în vederea suspendării din funcția de procuror în Procuratura Anticorupție, Oficiul Sud. Dreptul persoanei de a fi audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis, este stabilit expres în Codul administrativ și tot cadrul normativ stabilește că Consiliul Superior al Procurorilor își exercită atribuțiile în condițiile legii.

De asemenea, a relatat că hotărârea contestată a fost emisă în lipsa inițierii unei proceduri administrative, or, motivarea actelor administrative defavorabile trebuie să conțină obligatoriu o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului și anume investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Astfel, reclamantul a susținut că nu au fost identificate prezența temeiurilor prevăzute de lege pentru eliberarea acordului la suspendarea din funcție, iar simpla invocare a ordonanțelor de pornire a urmăririi penale pe fapt, nu poate fi pusă la baza hotărârii emise. Suspendarea din funcție este o măsură procesuală de constrângere care poate fi aplicată doar bănuitului, învinuitului sau inculpatului, statut pe care reclamantul nu îl deținea la momentul adoptării actului administrativ individual contestat prin prezenta acțiune.

A mai afirmat că pe parcursul activității în funcția de procuror a avut mai multe conflicte personale cu procurorii din cadrul Procuraturii Anticorupție, Viorel Morari, Sergiu Gavajuc, Victor Furtună ș.a., care l-au amenințat cu inițierea urmăririi penale, reținere, arestare, în cazul în care nu se va conforma unor solicitări ilegale în activitatea de serviciu, circumstanțe descrise detaliat în cererile de recuzare.

Prin hotărârea din 25 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis acțiunea înaintată de Lilian Lungu și s-a anulat hotărârea nr. 1-98/2019 din 27 septembrie 2019 emisă de Consiliul Superior al Procurorilor.

Prin decizia din 19 august 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul depus de Consiliul Superior al Procurorilor, s-a casat integral hotărârea din 25 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La 9 noiembrie 2020, Curtea de Apel Chișinău prin încheiere a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Lilian Lungu împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ.

Invocând ilegalitatea acestei încheieri, la data de 11 noiembrie 2020 (conform sigiliului), Lilian Lungu a depus recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii din 9 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea lui Lilian Lungu să fie admis cu casarea hotărârii nr. 1-98/2019 din 27 septembrie 2019 emisă de Consiliul Superior al Procurorilor.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o ilegală și neîntemeiată pe motiv că a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural, or, instanța de apel urma să țină cont de normele de drept naționale, cât și de practica CEDO în vederea neîngrădirii dreptului privind accesul liber la justiție.

În acest context, a invocat că argumentul precum că a fost informat telefonic despre emiterea hotărârii nr. 1-98/2019 din 27 septembrie 2019 a Consiliului Superior al Procurorilor, este unul declarativ, deoarece faptul dat nu substituie comunicarea însăși a actului, obligație instituită de prevederile art. 97 Cod administrativ, mai mult nefiind invocat niciun motiv care ar demonstra existența acestei încălcări, iar faptul că la data de 13 ianuarie 2020 i-a fost adus la cunoștință hotărârea și i-a fost înmănată contra semnătură conform normelor legale este probat prin înscrisul anexată la materiale cauzei (f.d. 14).

Astfel, recurentul a susținut că a respectat prevederile art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, care statuează că acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă, acțiunea fiind depusă în instanță la data de 16 ianuarie 2020 (f.d. 3).

Totodată, a menționat că formele de notificare conform art. 97 alin. (3) Cod administrativ sunt: a) notificarea prin act de recunoaștere a recepționării, b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

Astfel, în situația în care nu s-a prezentat pentru recepționarea personală a actului administrativ individual, reprezentanții Consiliului Superior al Procurorilor urmau să notifice actul administrativ prin intermediul poștal fapt ce nu au făcut-o, ignorând astfel prevederile Codului administrativ.

Mai mult a învederat că nu s-au respectat și prevederile pct. 7, 12 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 12-225/16 din 14 septembrie 2016 a Consiliului Superior al Procurorilor, unde este indicat că hotărârea Consiliului este expediată prin poștă electronică procurorilor vizați în hotărâre, în termen de 3 zile de la data semnării. Celorlalte persoane sau instituții, hotărârea este expediată prin poștă electronică sau după caz prin poștă.

În consecință, recurentul a afirmat că Consiliul Superior al Procurorilor nu a probat faptul că i-a fost notificat actul la o altă dată decât cea de 13 ianuarie 2020.

În conformitate cu art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul depus de Lilian Lungu la data de 11 noiembrie 2020 este în termen, având în vedere că încheierea contestată a fost emisă la 9 noiembrie 2020.

În conformitate cu art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

În speță, Colegiul nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la argumentele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului Lilian Lungu au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii din 9 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Din conținutul recursului depus de Lilian Lungu reiese că recurentul nu este de acord cu încheierea din 9 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a

fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Lilian Lungu împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ, deoarece consideră că acțiunea a fost înaintată cu respectarea termenului.

În debut, Colegiul învederează că în conformitate cu art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (2) Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

În corespundere cu art. 7 Cod administrativ, autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Articolul 207 alin. (1) și (2) lit. d) Cod administrativ, statuează că instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209.

Conform prevederilor art. 209 alin. (1) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Din dispozițiile enunțate, Colegiul constată că prima instanță întemeiat a concluzionat că înaintarea tardivă a acțiunii, impune soluția de inadmisibilitate a acțiunii în contenciosul administrativ. Dispoziția nu este contrară principiului securității raporturilor juridice, instituit de art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale în interpretarea oferită de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. În cauza Kreuz contra Poloniei (cererea nr.28249/95 par. 52) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că articolul 6 par.(1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. Astfel, acest

articol consacra dreptul la un tribunal, iar dreptul de acces sau dreptul de a sesiza este doar un aspect al acestuia.

Totuși, în aceeași speță Curtea a indicat (par.53-54) că dreptul la un tribunal nu este absolut, ori acesta poate fi supus unor diverse limitări de ordin pecuniar (plata taxei de stat) sau procedural (autorizație prealabilă), însă limitările aplicate nu trebuie să ducă la negarea substanței dreptului de acces în sine. În acest sens s-a menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art.6 par.(1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Aceeași logică se poate desprinde și din cauza Weissman și alții contra României (cererea nr.63945/00 par.32-36), în care Curtea a indicat că statele urmează să respecte un just echilibru între interesul de a promova o bună administrare a justiției și pe de altă parte interesul reclamantilor de a prezenta argumentele lor în fața tribunalelor naționale.

Totodată, în cauza Popov contra Moldove (nr. 2), (nr. 19960/04, § 53, 6 decembrie 2005) Curtea a constatat că prin neprezentarea motivelor pentru repunerea justițiabilului în termenul de prescripție pentru efectuarea unui act procedural, instanțele naționale au încălcat dreptul părții la un proces echitabil, astfel încât a existat o violare a art. 6 par. 1) al Convenției.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că în corespundere cu art. 33 Cod administrativ, comunicarea interinstituțională și comunicarea cu participanții sau cu publicul în cadrul procedurii administrative se face prin orice mijloc (verbal, poștă, telefon, fax, poștă electronică etc.), abordându-se prioritate mijloacelor care asigură o mai mare eficiență, rapiditate și economie de costuri.

Totodată, în sensul art. 128 Codul administrativ, comunicarea se consideră că a avut loc dacă actul administrativ individual a ajuns la persoana căreia urma să-i fie comunicat. Pentru valabilitatea comunicării este suficient ca la persoana în cauză să ajungă partea dispozitivă a actului administrativ. Un act administrativ individual se consideră a fi ajuns dacă a nimerit în sfera persoanei căreia urma să-i fie comunicat, astfel încât în circumstanțe normale ea are posibilitate să afle despre el.

În temeiul art. 55 alin. (1) al Legii cu privire la Procuratură, procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor. În situații ce nu suferă amânare, Procurorul General îl poate suspenda pe procuror fără acordul Consiliului Superior al Procurorilor, până la următoarea ședință a Consiliului Superior al Procurorilor.

De altfel, Colegiul reiterează că prin hotărârea nr. 1-98/2019 din 27 septembrie 2019 a Consiliului Superior al Procurorilor, cu privire la demersul Procurorului General interimar despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror, s-a admis demersul procurorului General și s-a eliberat acordul în vederea suspendării din funcția de procuror în Procuratura Anticorupție, oficiul Sud, a lui Lilian Lungu, până la rămânerea definitivă a hotărârii în privința acestuia pe cauza în speță, hotărâre adusă la cunoștința reclamantului contra semnătură la 13 ianuarie 2020.

Prin ordinul Procurorului General interimar nr. 1401-p din 27 septembrie 2019 cu privire la suspendarea din funcție, reclamantul Lilian Lungu a fost suspendat din funcția de procuror în Procuratura Anticorupție de la 27 septembrie 2019, ordin adus la cunoștința reclamantului contra semnătură la 7 octombrie 2019.

Din conținutul acestui ordin - actul de suspendare efectivă a exercițiului funcției reclamantului, rezultă că temeiul suspendării l-a servit hotărârea nr. 1-98/19 din 27 septembrie 2019 a Consiliului Superior al Procurorilor (contestată în prezenta cauză).

Această hotărâre, la rândul ei, a fost făcută publică prin plasarea pe pagina web a Consiliului Superior al Procurorilor la 12 noiembrie 2019.

Astfel, Colegiul apreciază că întemeiată argumentarea instanței de judecată prin care a menționat că deși actul administrativ individual contestat a ajuns fizic, pe suport de hârtie, la Lilian Lungu în data de 13 ianuarie 2020, totuși comunicarea hotărârii nr. 1-98/2019 din 27 septembrie 2019 a Consiliului Superior al Procurorilor, s-a produs în condițiile art. 128 alin. (2) Codul administrativ încă la data de 7 octombrie 2019, dată la care hotărârea, a nimerit în sfera lui Lilian Lungu.

Ori, comunicarea ordinului nr. 1401-p din 27 septembrie 2019 emis de Procurorul General interimar, ce conține mențiunea temeiului suspendării - hotărârea nr. 1-98/2019 din 27 septembrie 2019 a Consiliului Superior al Procurorilor, precum și plasarea acestei hotărâri pe pagina web a Consiliului Superior al Procurorilor la 12 noiembrie 2019, reprezintă în sensul legii, acele circumstanțe normale, ce au creat posibilitatea reală a lui Lilian Lungu de a afla despre actul contestat.

Posibilitatea reală a afla despre act, a survenit fie în momentul comunicării ordinului de suspendare, în care se face mențiune expresă la hotărârea Consiliului (deoarece în condițiile art. 55 alin. (1) al Legii cu privire la Procuratură, ordinul respectiv se emite doar cu acordul Consiliului Superior al Procurorilor), fie în momentul plasării hotărârii pe pagina web a instituției, pagină ce poate fi accesată de procurori.

Prin urmare, instanța de judecată corect a concluzionat că în speță se constată valabilitatea comunicării hotărârii nr. 1-98/2019 din 27 septembrie 2019 a Consiliului Superior al Procurorilor către Lilian Lungu, de la data când hotărârea trebuie considerată ajunsă în sfera sa, adică, data de 7 octombrie 2019, sau 12 noiembrie 2019.

În atare circumstanțe, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consider întemeiată concluzia primei instanțe prin care a învederat că adresarea în instanță la 16 ianuarie 2020 este tardivă, în situația în care depășește termenul instituit de lege calculat de la data când hotărârea se consideră ajunsă în sfera reclamantului, fie data de 7 octombrie 2019 fie data de 12 noiembrie 2019.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele, invocate în cererea de recurs, indică direct la nerespectarea de către recurent a drepturilor sale procedurale și eschivarea de la îndeplinirea actelor de procedură, în măsura

stabilită de normele de drept procedural și nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat.

Or, în cazul aditerii recursului depus de Lilian Lungu se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ceea ce este inadmisibil.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii recurate.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Lilian Lungu.

Se menține încheierea din 9 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Lilian Lungu împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Galina Stratulat

judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru